

فراخوان اقدام فوری

فعالان حقوق کارگران در معرض خطر جدی شکنجه

سپیده قلیان و اسماعیل بخشی در معرض خطر جدی شکنجه قرار دارند. این دو فعال حقوق کارگران به دنبال اطلاع رسانی در خصوص شکنجه و آزارهایی که در طی بازداشت در آبان و آذر ماه امسال متحمل شدند در ۳۰ دی ماه دستگیر شدند. مقامات ایرانی باید فوراً و بدون قید و شرط آنها را آزاد کنند چون آنها زندانیان عقیدتی هستند که تنها به خاطر فعالیت‌های مسالمت‌آمیزشان در دفاع از حقوق کارگران بازداشت شده‌اند.

اسماعیل بخشی کارگر شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه است و در تجمعات مسالمت‌آمیز کارگران هفت‌تپه علیه پرداخت نشدن حقوق خود و شرایط نامساعد کاری شجاعانه سخنرانی کرده است. سپیده قلیان دانشجوی و فعال جوان حقوق کارگران است که در تجمعات اعتراضی کارگران هفته تپه شرکت داشته و از طریق تهیه و انتشار گزارش در شبکه‌های اجتماعی از مطالبات آنها حمایت می‌کرده است. این دو فعال نخستین بار در ۲۷ آبان ۱۳۹۷ پس از شرکت در یک گردهمایی صلح‌آمیز در برابر فرمانداری شوش بازداشت شدند. این تجمع در اعتراض به نپرداختن دستمزدهای کارگران مجتمع صنعتی نیشکر هفت تپه برگزار شده بود. سپیده قلیان پس از آزادی به قید وثقیه در آذر ماه به عفو بین‌الملل گفت که پس از دستگیری آنها ابتدا به دفتر پلیس امنیت در شهر شوش منتقل شدند و از همان لحظه ورود به آنجا، ماموران آنها را مورد ضرب و شتم قرار دادند، به زمین پرتاب کردند و به شانه سپیده قلیان با بند فلزی کیف‌اش ضربه زدند. او افزود که هشت یا نه مامور مرد اسماعیل بخشی را که تلاش داشت جلوی ضرب و شتم وی را بگیرد به زمین پرتاب کردند، دستانش را از پشت بستند و با باتوم و لگد او را کتک زدند. این دو فعال سپس در حالی که چشم‌بند به چشم داشتند به محل نامعلومی در شوش منتقل شدند که گمان می‌برد تحت نظارت وزارت اطلاعات بوده است. در آنجا آنها به طور جداگانه به نزد یک مقام ارشد وزارت اطلاعات و یک مقام دادستانی برده شدند. به گفته سپیده قلیان، مقام مسئول وزارت اطلاعات او را سبلی زد و مورد دشنام و توهین‌های متعدد قرار داد: «زبان او خشن و سرشار از الفاظ رکیک بود. او من را «فاحشه» صدا می‌کرد و به دروغ می‌گفت که با کارگران هفت‌تپه روابط جنسی داشته‌ام. او همین طور تهدید می‌کرد که خانواده‌ام را به قتل «ناموسی» من ترغیب خواهد کرد.» اسماعیل بخشی نیز در مصاحبه‌اش با عفو بین‌الملل از برخوردهای خشن با خود در این مکان خبر داد: «ماموران مرا چشم‌بند و دست‌بند زده به اتاقی بردند و دستور دادند که روی زمین زانو بزنم. بعد دو مرد با مشت و لگد به جانم افتادند و با لگد به سر، صورت و قفسه‌ی سینم‌ام زدند. سرم به دیوار خورد و صورتم خراشیده شد. بعد از این ضرب و شتم مرا به حیاط بردند و به یک میله بستند. هوا سرد بود و از سرما می‌لرزیدم. با این وجود یکی دو ساعت مرا آن‌جا نگه داشتند.»

پس از چندین ساعت، ماموران اطلاعات اسماعیل بخشی و سپیده قلیان را سوار یک ون کردند تا از شوش به اهواز منتقل کنند. اسماعیل بخشی و سپیده قلیان به عفو بین‌الملل گفتند که در طول این مسیر که حدود یک ساعت و نیم طول کشید مورد شکنجه قرار گرفتند. سپیده قلیان گفت که ماموران به او دستور می‌دادند که سرش را پایین بیاورد، به گردنش محکم ضربه می‌زدند، او را مورد انواع توهین‌های جنسی قرار می‌دادند و مجبور می‌کردند که خودش را «فاحشه» بنامد. اسماعیل بخشی گفت که ماموران موهایش را می‌کشیدند، با مشت به تمام سر، صورت، گلو، سینه، شکم و کمرش می‌زدند و با چنگ گلویش را می‌گرفتند. او گفت که ماموران همچنین پاهایش را از هم باز کرده و همین‌طور که فحش و دشنام می‌دادند به بیضه‌هایش مشت می‌زدند و مجبور می‌کردند که علیه خود الفاظ رکیک به کار برد و خودش را تحقیر کند: «درد ضربه‌ها به طرز وحشتناکی شدید بود و من سه بار از هوش رفتم.» اسماعیل بخشی جراحات ناشی از این شکنجه‌ها و وضعیت خود در روزهای اول بازداشت را این‌طور توصیف کرد: «در روزهای اول، به سختی می‌توانستم راه بروم. سرما خوردگی و تب شدیدی داشتم. تمام صورتم ورم کرده بود و لخته‌های خون از دماغم خارج می‌شد. فکم را نمی‌توانستم تکان بدهم و غذا نمی‌توانستم بخورم. ادرارم با سوزش شدید همراه بود و آنقدر درد داشتم که خوابیدن هم برایم زجرآور بود. پس از تقریباً دو ماه، هنوز در دنده‌های شکسته‌ام، شکم، کلیه و گوش‌هایم و بیضه‌هایم احساس درد می‌کنم.» او اضافه کرد که در طول بازداشت از مراقبت‌های پزشکی محروم بوده و مسئولان حتی اجازه ندادند که به قرص‌های ضد افسردگی و اسپری آسمش دسترسی پیدا کند. پزشک بازداشت‌گاه بعد از ۲۱ روز او را برای کمتر از یک دقیقه ویزیت کرده و علائم شکنجه در بدن او را کاملاً نادیده گرفته است. سپیده قلیان و اسماعیل بخشی گفتند که هنگام ورود به بازداشت‌گاه وزارت اطلاعات در اهواز، ماموران به آنها هشدار دادند که «این شکنجه‌هایی که دیدید تازه اولش بود و بدتر از این‌ها در انتظارتان است.» به گفته اسماعیل بخشی، ماموران می‌گفتند: «این‌جا آخر دنیا است. هیچ خبری هم از حقوق بشر نیست و فقط مثل سگ اعتراف می‌کنی.» آنها سپس از یک‌دیگر جدا و در سلول‌هایی قرار گرفتند که به گفته‌ی آنها در کنار اتاق‌های شکنجه واقع شده بود به نحوی که آنها شب و روز فریادها و ناله‌های دیگر بازداشتی‌هایی که شکنجه می‌شدند را می‌شنیدند و این وضعیت موجب آشفتگی شدید روحی از جمله ایجاد ترس، اضطراب و کابوس و بی‌خوابی در آنها شده بود.

سپیده قلیان و اسماعیل بخشی در دوران بازداشت مورد بازجویی‌های خشونت‌آمیزی قرار گرفتند که به طور معمول از ۱۰ صبح آغاز و غالباً تا پاسی از نیمه شب ادامه می‌یافت. آنها در این زمان به وکیل دسترسی نداشتند. در طول بازجویی آنها مجبور بودند تمام مدت با چشم‌بند رو به دیوار و روی صندلی بنشینند که به گفته‌ی آنها باعث درد کمر و بی‌حسی شدید در پاهایشان می‌شد. به گفته‌ی سپیده قلیان، بازجویی‌ها او که همگی مرد بودند، مرتب به زیر صندلی او لگد می‌زدند و او را به خشونت جنسی، شلاق و قتل تهدید می‌کردند. آنها همچنین یک کابل به او می‌دادند که در دست بگیرد و با تمسخر از او می‌پرسیدند که فکر می‌کند می‌تواند چند ضربه با کابل را تحمل کند. آنها همچنین به او تخطی که زندانیان برای شلاق به آن بسته می‌شوند را نشان می‌دادند و تهدید می‌کردند که اگر «اعتراف» نکند، او را به تخت خواهند بست و آنقدر شلاق خواهند زد که به التماس بیافتد. این تهدیدات در حالی صورت می‌گرفته است که سپیده قلیان جیغ و فریاد زنان و مردانی که در اتاق‌های مجاور شلاق می‌خوردند را می‌شنیده است. اسماعیل بخشی گفت که بازجویان به دروغ به او گفتند که خانواده سپیده قلیان با این تصور که او با دخترشان رابطه جنسی داشته است با تفنگ به خانه‌اش حمله کرده‌اند و خانواده او اکنون متواری هستند. در روز ۲۹ دی، تنها یک روز پیش از بازداشت این دو فعال، صدا و سیما ویدیو «اعترافاتی» را پخش کرد که به گفته اسماعیل بخشی و سپیده قلیان تحت شکنجه و سایر رفتارهای غیرانسانی و بی‌رحمانه گرفته شده بود. در این برنامه، اسماعیل بخشی و سپیده قلیان به همکاری با گروه‌های مارکسیست و کمونیست خارج از ایران و تلاش برای براندازی نظام از طریق سازماندهی اعتصابات و تجمعات کارگری «اعتراف» می‌کنند. بر اساس گفته‌های اسماعیل بخشی، مسئولان پیش از فیلم‌برداری این «اعترافات»، موهای او را شانه زده، ریشش را اصلاح کرده و متن اعترافات اجباری را به او داده بودند. او گفت بازجویان موقع فیلم‌برداری مرتب «کات می‌دادند» و فریاد می‌زدند که «حالت پشیمانی» در چهره‌اش به نیست. سپیده قلیان گفته است که فشار برای اعتراف روی او آنقدر زیاد بوده است که در طول بازجویی‌ها فریاد می‌زده و ناخودگاه می‌لرزیده است.

فراخوان اقدام فوری

فعالان حقوق کارگران در معرض خطر جدی شکنجه

سپیده قلیان و اسماعیل بخشی در معرض خطر جدی شکنجه قرار دارند. این دو فعال حقوق کارگران به دنبال اطلاع رسانی در خصوص شکنجه و آزارهایی که در طی بازداشت در آبان و آذر ماه امسال متحمل شدند در ۳۰ دی ماه دستگیر شدند. مقامات ایرانی باید فوراً و بدون قید و شرط آنها را آزاد کنند چون آنها زندانیان عقیدتی هستند که فقط به خاطر فعالیت‌های مسالمت‌آمیزشان در دفاع از حقوق کارگران بازداشت شده‌اند.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید و یا از متن زیر الگوبرداری نمایید.

حسن روحانی

رئیس جمهور

به آدرس نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در مقر سازمان ملل در ژنو

Chemin du Petit-Saconnex 28

1209 Geneva

Fax: +41 22 733 02 03

Email: iranunog@mfa.gov.ir

جناب آقای روحانی، رئیس محترم جمهور

این نامه را با ابراز نگرانی عمیق برای دو فعال حقوق کارگران، اسماعیل بخشی و سپیده قلیان، می‌نویسم. آنها در روز ۳۰ دی ماه در شهر اهواز به صورت خشونت‌آمیزی توسط ماموران وزارت اطلاعات بازداشت شدند. شواهد حاکی از آن است که این بازداشت اقدامی تلافی‌جویانه بوده است که در پاسخ به اظهارات پیشین این دو تن مبنی بر تحمل شکنجه در زمان بازداشت خود در آبان و آذر ۱۳۹۷ انجام گرفته است. از آن زمان تاکنون، آنها بدون دسترسی به وکیل در بازداشتگاه اطلاعات اهواز نگهداری می‌شوند و در خطر شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه و غیرانسانی قرار دارند.

این دو فعال حقوق کارگران نخستین بار در ۲۷ آبان ۱۳۹۷ پس از شرکت در یک تجمع مسالمت‌آمیز در برابر فرمانداری شوش بازداشت شدند. این تجمع در اعتراض به دستمزد پرداخت نشده‌ی کارگران مجتمع صنعتی نیشکر هفت تپه برگزار شده بود. پس از آزادی با قرار وثیقه در اوائل دی ماه، اسماعیل بخشی و سپیده قلیان به صورت عمومی اعلام کردند که توسط پلیس امنیت و ماموران وزارت اطلاعات در شوش و اهواز شکنجه شده‌اند. آنها گفتند که بارها و بارها مورد ضرب و جرح قرار گرفتند، به دیوار کوبیده شده و به زمین پرت شدند، مورد انواع دشنام‌ها و توهین‌ها قرار گرفتند و به شلاق، تعرض جنسی و قتل تهدید شدند.

مقامات ابتدا وعده دادند که در خصوص ادعای شکنجه اسماعیل بخشی تحقیقات انجام خواهند داد اما کمتر از چند روز بعد، مقامات بالای حکومتی، از جمله رئیس قوه قضاییه، دادستان کل کشور و رئیس دفتر رئیس جمهوری اظهار کردند که ادعای شکنجه اسماعیل بخشی کذب است و تهدید کردند که از اسماعیل بخشی به خاطر زیر سوال بردن نظام شکایت می‌کنند.

من از شما می‌خواهم تا موارد زیر را تضمین کنید:

- اسماعیل بخشی و سپیده قلیان فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند چرا که آنها زندانیان عقیدتی هستند که تنها به خاطر به کارگیری مسالمت‌آمیز حقوق خود در زمینه آزادی بیان، آزادی تجمعات و آزادی تشکلیابی زندانی شده‌اند؛
- تا زمان آزادی، از شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز مصون بمانند؛
- ادعای آنها در خصوص شکنجه مورد تحقیقات مستقل قرار گرفته و عاملان و آمران در محاکم قضایی به طور عادلانه‌ای محاکمه شوند.

با تشکر

AMNESTY
INTERNATIONAL

